

[Starcke.]

er kun en tvivlsom Ting. Uden Risiko er Livet ikke værd at leve, og under en ubetinget Tryghed bliver Mennesker fede, dumme, dovne, dorske, dvaske og udelige. Man kan ligefrem se paa Menneskenes Ansigtstudtryk nu, hvorledes Karaktertrækene er ved at udslettes i dem. Alle de gamle Spor, som Beslutsomhed, Foretagsomhed og Selvsansvarlighed satte i Ansigterne, er ved at forsvinde, selv om man prøver at skjule det ved at smøre Neglelak paa Læberne.

Gitterdøren er blevet lukket, og Menneskene forsøger at mase paa. De har prøvet at hamre Knoerne til Blods mod Gitterdørens Jernstænger, men intet har nyttet, fordi de ikke har opdaget, at Døren gaar indad. Hvis vi derfor vilde træde lidt tilbage og roligt tænke os om, vilde det vise sig, at Løsningen af Problemerne er ikke saa svær. Men i Dag er det saadan, som Hamlet siger i Shakespeares uødelige Tragedie: Danmark er et Fængsel. Og da Rosenkrans svarer ham: Saa er Verden ogsaa et Fængsel, siger Hamlet: Ja, et stolt et, hvori der er mange Aflukker, Celler og Kældere — og Danmark er et af de værste.

Det, der er Grundlaget for alt Liv, for Menneskers Liv, for Folkeslags Liv, for Menneskehedens Liv, det er den Klode, vi lever paa, Naturen og dens Rigdomskilder, og de Realpolitikere, der ikke regner med dette, er ikke Realpolitikere, men Fantaster.

Lad os se paa Landbruget herhjemme. Det er tynget i Knæ under en stadig stigende Prioretetsgæld, under Skatter, under den Kvotapart af den offentlige Gæld, som det maa forrente og amortisere, under de indirekte Skatter, som fordryer alt, hvad det skal købe, Udgifter til sociale Love, til den overhaandtagende Administration. Købekraften ødelægges, Købesummen for Jord, for Bygninger og for Besætninger er stadig stigende og vanskeliggør det for de unge at komme til.

Hvis man prøver at se, hvad der nu inddrages af den naturskabte og samfunds-kabte Jordværdi, er det endnu kun en lille Del, og prøver man at sammenligne denne Jordværdi med den Købesum, der faktisk betales for den nøgne Jord i det frie Marked, prøver man som Kontrol at spørge kyndige Landmænd og Folk, der forstaa sig paa Jordpriser, om, hvad de var villige til at betale som Indfæstning eller som Leje af et Stykke Jord, hvis der ikke hvilede Skatter derpaa, viser det sig, at Jordrenten, Grundskylden faktisk er meget, meget større end det, man faar Indtryk af efter de officielle Vurderinger. Naar der nu hos forskellige

politiske Partier er en stadig stigende Interesse for Jordspørgsmaalet, samtidig med at man dog søger at drage denne Interesse ind paa Sideveje ved at prøve at lave Jordlove med Ekspropriationer, Tildeling og Uddeling af Jord, idet man prøver at interessere sig for Grundstigningsskyld, uden at denne Interesse dog endnu har haft den Effekt, at den højtærede Finansminister er fremkommet med det Forslag, som han havde lovet os, vil vi fra vor Side gerne sige, at det, som er det centrale i Problemet, er at ramme lige midt i Jordværdierne gennem en Grundskyld og ikke nøjes med Jordlove om Grundstigningsskyld. Grundstigningsskyld vil ligesom skære en Osterskorpe af og give den til Husmændene og alle, der arbejder i Samfundet, men vil lade Rotterne løbe med selve Osten.

Det ærede Medlem Hr. Hartvig Frisch kom med en meget betydningsfuld Udtalelse den 6. Februar, Sp. 2414: Hvis det kan lykkes i dette Samfund virkelig at faa inddraget Grundrenten, Jordrenten, vil det være en af de væsentligste Socialiseringer, der overhovedet kan tænkes gennemført, men det medfører ikke nogen Statsovertagelse. — Dette er det ganske overordentlig vigtigt at faa slaet fast, fordi Inddragningen af Jordrenten, af Grundrenten, ikke berører Brugsretten, Hegnsretten, Arveretten, Ejendomsretten til selve Jorden. Derfor er det noget af det betydningsfuldeste, der er sket i dansk Politik i mange Aar, at Danmarks største Parti, Socialdemokratiet, er gaaet ind i en Jordpolitik, som ikke er marxistisk, men som er georgistisk, og som i Virkeligheden er en Retsstatspolitik.

Det ærede Medlem Hr. Hans Hedtoft kom i sin Tale i Gaar med en Række overordentlig talende Eksempler paa de Grundværdistigninger, der finder Sted, men nøjedes der med at interessere sig for selve Grundværdistigningerne og interesserede sig ikke saa meget for selve den bestaaende Jordværdi, som Stigningerne maales i Forhold til.

Det ærede Medlem Hr. Aksel Larsen talte i Gaar ogsaa om, at Kommunisterne forlangte Grundskyld, at de forlangte lige Skat paa lige Jord. Dette er en ganske overordentlig værdifuld og betydningsfuld Udtalelse, for det trækker op til, at der nu er ved at danne sig en massiv Vilje ude i Folket og i dette Ting for at naa ind i virkelige Realitetsreformer. Det radikale Venstre har Grundskyld paa sit Program. Man er for Tiden grebet af den Mode, som ligger i at tale om Grundstigningsskyld og tale om Jordlove, men den Dag Socialdemokratiet,